Ankenævnet *for* Forsikring

Den 18. september 2019 blev i sag nr. 92965:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

ETU Forsikring A/S
Hærvejen 8
6230 Rødekro

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 11/10 2018 til nævnet [samt i vedlagte bilag] har klagerens advokat bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Den 10. april 2017 kører klager galt i sin bil (solouheld). Hun melder skaden til sin ulykkesforsikring, som afviser sagen med den begrundelse, at de mener det er dokumenteret, at hun er faldet i søvn under kørslen og af den grund er skaden sket. Der er ikke optaget politirapport i sagen. Vi har indhentet lægelige akter i sagen med henblik på at finde ud af, hvad der står skrevet omkring sagen. Klager har ikke en klar erindring om, hvad der skete. Uheldet skete midt på dagen og på et tidspunkt hvor hun havde kørt 30-40 minutter. Hun har ikke tidligere faldet i søvn i en bil mens hun kørte. Disse omstændigheder taler imod, at hun skulle være faldet i søvn. I skadesanmeldelsen har hun anført, at hun 'mistede herredømmet over bilen i et sving'. Det er min opfattelse, at hændelsen objektivt set er et ulykkestilfælde og derfor som udgangspunkt dækningsberettiget. Det er selskabet, der har bevisbyrden for, at hændelsen desuagtet ikke giver ret til forsikringsdækning. Selskabet har efter min opfattelse ikke løftet denne bevisbyrde. Jeg skal henvise til en lignende sag afgjort i Ankenævnet den 17. marts 2008, sag nr.: 72.348.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Vi ønsker at selskabet anerkender skaden under ulykkesforsikringen og at klager får erstatning for sit varige mén."

Selskabet har i brev af 2/11 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"ETU Forsikring fastholder afvisningen med henvisning til, at der ikke er tale om en dækningsberettiget skade under klagerens ulykkesforsikring.

I henhold til ulykkesforsikringens betingelser 01-2007-ULY er det ifølge pkt. 1 en betingelse at det er tale om en '...tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet...'

Denne betingelse anses ikke opfyldt, eftersom det forhold, at klageren falder i søvn og på baggrund heraf mister herredømmet over bilen og kører galt, ikke opfylder definitionen på et ulykkestilfælde, fordi årsagen til ulykken ikke er udefra kommende.

ETU Forsikring har lagt vægt på hændelsesforløbet og klagerens første forklaring. Af sagen fremgår bl.a. følgende:

Klageren kommer til skade d. 10. april 2017 kl. 16:30 i et solo færdselsuheld, hvor hun i en kurve kører i grøften.

- Klageren undersøges d. 10. april 2017 kl. 18.18 af vagtlægen i […] efter telefonisk henvendelse, og af journalen fremgår: '...kl. ca. 1630 kørt i grøften i kurve med max 50 km/timen. Faldt vist i søvn...' 'Henvist til sygehus – kommer selv...'
- Klageren indlægges på [hospital], og af journalen fremgår: '[Klageren] indlagt omkring kl. 01.30. Pt kørt galt, faldt i søvn bag rattet og kørte i grøften med ca. 60 km/t….'
- Klagen anmelder d. 23. april 2017 ulykken på hendes ulykkesforsikring, hvoraf fremgår: 'Hvornår skete ulykken: 10/4 2017 kl. 16:30' 'Hvordan skete ulykken: [Klageren] kørte i grøften og ind i en træstub' 'Hvad var årsagen til ulykken: Mistede herredømmet over bilen i et sving'

Klagerens advokat anfører i klagen til ankenævnet, at klageren ikke har en klar erindring om, hvad der skete i uheldsøjeblikket, men henviser samtidig til, at klageren i skadesanmeldelsen anfører, at hun 'mistede herredømmet over bilen i et sving'.

Årsagen til, at klageren mistede herredømmet, er ikke nærmere oplyst, og når klageren ikke har en klar erindring, hvad der skete i uheldsøjeblikket, kan klageren sagtens have mistet herredømmet over bil, fordi hun var faldet i søvn, som det fremgår af fremlagte lægejournal.

Det forhold, at klageren - i dag ca. 1½ år efter ulykken - ikke har en klar erindring om, hvad der skete i uheldsøjeblikket, kan ikke danne grundlag for, at tilsidesætte hendes første forklaringer på ulykkestidspunktet.

Det forhold, at klageren i skadesanmeldelsen - ca. 14 dage efter ulykken - anfører, at hun 'mistede herredømmet over bilen i et sving', kan ikke danne grundlag for, at tilsidesætte hendes første forklaringer på ulykkestidspunktet.

Klagerens advokat henviser til Ankenævnets kendelse 72348 og anfører i overensstemmelsen med denne, at hændelsen objektivt set er et ulykkestilfælde og derfor som udgangspunkt dækningsberettiget, samt at selskabet derfor har bevisbyrden for, at hændelsen desuagtet ikke giver ret til forsikringsdækning.

ETU Forsikring v/[advokatfirma] har i afgørelsen af 6. august 2018 anført, at hændelsen ikke er dækningsberettiget, når årsagen til hændelsen var, at klageren faldt i søvn bag rattet og henviser til Ankenævnets kendelse 90448.

Som kravstiller er det klageren, der skal godtgøre, at det er tale om en dækningsberettiget hændelse. Klageren har ikke løftet denne bevisbyrde – hvorimod ETU Forsikring med henvisning til klagerens første forklaringer til henholdsvis vagtlægen og senere til [hospital], har løftet bevisbyrden for, at hændelsen ikke er dækningsberettiget, selvom hændelsen objektivt set er et ulykkestilfælde.

I kendelsen 72348 kom klageren til skade ved et færdselsuheld d. 2. juni 2006, og samme dag forklarede klageren til politiet, at han ikke følte sig søvnig eller for træt til at køre (uddrag af politirapport indgår i kendelsen). Ifølge forsikringsselskabet havde klageren i forbindelse med den akutte indlæggelse angiveligt oplyst, at han muligvis var faldet i søvn forud for hans påkørsel af modparten, og at dette fremgik flere steder i journaloplysningerne (uddrag af journaloplysningerne indgår ikke i kendelsen).

I kendelsen 90448 kom klageren til skade ved et færdselsuheld d. 10. november 2015 og blev kørt til hospitalet af Falck. I forbindelse med behandling på skadestuen angav klageren at være faldt i søvn (uddrag af journaloplysningerne indgår i kendelsen). Ifølge forsikringsselskabet havde klageren senere samme dag telefonisk oplyst, at han tror, at han er faldet i søvn.

I kendelsen 61259 kom klageren til skade ved et færdselsuheld og forklarede til politiet, at han formentlig var faldet i søvn under kørslen (uddrag af politirapport indgår i kendelsen). I skadeanmeldelsen oplyste klageren, at årsagen til ulykke var et øjebliks uopmærksomhed/faldt i søvn (uddrag af skadeanmeldelsen indgår i kendelsen).

Kendelsen 72348 adskiller sig fra den aktuelle sag samt kendelserne 90.448 og 61259 ved, at klagerens første forklaring ikke understøtter, at årsagen til ulykken er, at klageren faldt i søvn bag rattet og som følge heraf mistede herredømmet over bilen og kørte galt.

Med henvisning til det tidligere anførte samt på baggrund journaloplysning for den første konsultation hos vægtlægen d. 10. april 2017 kl. 18:18 – altså ca 2 timer efter ulykken – samt efterfølgende journaloplysning i forbindelse med indlæggelsen på [hospital] d. 11. april 2017 omk. kl. 01:30 gøres det gældende,

At klagerens første forklaringer til henholdsvis vagtlægen og senere til [hospital]må lægges til grund, således at årsagen til færdselsuheldet er, at klageren faldt i søvn, mens hun kørte bil, og som følge heraf mister herredømmet over bilen og kørte galt.

At en sådan hændelse i forsikringsbetingelsernes forstand ikke anses som et ulykkestilfælde.

At der ikke har anført andre realistiske muligheder for årsager til ulykken, end at klageren er faldet i søvn (eller fået et ildebefindende) og derved mistet herredømmet over bilen og kørt galt."

Klagerens advokat har i brev af 28/12 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Min klient har løftet bevisbyrden for, at ulykken objektivt set er omfattet af forsikringsbetingelserne ved at min klient kørte galt. Selskabet har herefter bevisbyrden for, at færdselsuheldet skyldtes, at min klient faldt i søvn, og selskabet har ikke løftet denne bevisbyrde.

De tidligste oplysninger i sagen fremgår af journalen fra lægevagten af d. 10. april 2017 (samme dag som ulykken). Som selskabet skriver i deres brev af d. 2. november, fremgår det af journalen: 'kl ca 1630 kørt i grøften i kurve med max 50km/timen. faldt vist i søvn'. Journalnotatet om, at min klient 'vist' faldt i søvn under kørslen, er ikke et tilstrækkeligt klart bevis for, at min klient faktisk eller med overvejende sandsynlighed faldt i søvn.

Når hændelsen objektivt set er et ulykkestilfælde i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne, og selskabet ikke kan bevise, at min klient faldt i søvn, er hændelsen et ulykkestilfælde, som er dækningsberettiget. Dette følger endvidere af den tidligere nævnte afgørelse fra Ankenævnet for Forsikring sag nr. 72.348.

Selskabet henviser til kendelsen 61.259 fra Ankenævnet for Forsikring. Skadelidte havde i sagen angivet følgende i sin skadesanmeldelse: 'Ved et øjebliks uopmærksomhed/faldt i søvn kom jeg for langt over i modsatte kørebane og ramte en modkørende bil.'

Skadelidte erkender således i sin skadesanmeldelse, at uheldet enten skyldtes, at han var faldet i søvn, eller at han var uopmærksomhed. Min klient har – modsat skadelidte i sagen 61.259 – ikke selv erkendt i skadesanmeldelsen, at uheldet skyldtes, at hun faldt i søvn. Min klient anførte i sin skadesanmeldelse af d. 23. april 2017 til selskabet, at uheldet skyldtes, at hun 'mistede herredømmet over bilen i et sving'. De faktiske forhold i sagen 61.259 adskiller sig således fra nærværende sag, og eftersom min klient ikke udtrykkeligt har erkendt, at uheldet skyldtes, at hun faldt i søvn, kan det ikke bevismæssigt lægges til grund, at hun faldt i søvn.

Selskabet gør endvidere gældende, at 'der ikke har anført andre realistiske muligheder for årsager til ulykken'. Min klients angivelse af årsagen til uheldet i skadesanmeldelsen, hvorefter uheldet skyldtes, at min klient 'mistede herredømmet over bilen i et sving', er uden tvivl en anden realistisk årsag til ulykken. Selskabet har således ikke ret i, at der ikke er andre årsager til ulykken.

Min klient har supplerende oplyst, at der er tale om et sving, hvor der tidligere er sket mange uheld. Hun oplyser, at hun havde kørt 45 km hjemmefra og var fuldstændig udhvilet da ulykken skete. Da hun ankom til lægevagten havde hun alvorlige indre kvæstelser og brud på ryggen. Man kan derfor ikke lægge hendes eget udsagn hos vagtlægen til grund, grundet hendes alvorlige tilskadekomst. Derimod bør man lægge vægt på indholdet i skadesanmeldelsen, som er skrevet efter den akutte alvorlige fase.

Det gøres således gældende, at selskabet ikke har løftet bevisbyrden for, der er tale om en ulykke forårsaget af, at min klient faldt i søvn og selskabet bør således anerkende erstatningspligten."

Selskabet har i brev af 9/1 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet fastholder, at færdselsulykken skyldes, at klageren faldt i søvn, hvorfor der ikke er tale om en dækningsberettiget skade under klagerens ulykkesforsikring som tidligere anført.

Det gøres gældende, at selskabet har løftet bevisbyrden for, at færdselsulykken skyldes, at klageren faldt i søvn, idet journaloplysning i forbindelse med indlæggelsen på [hospital] udgør et tilstrækkeligt klart bevis for, at årsagen til færdselsulykken er., at klageren faldt i søvn, mens hun kørte bil og som følge heraf mister herredømmet over bilen og kørte galt.

Klageren undersøges af vagtlægen i […] ca. 2 timer efter færdselsulykken, og hun ankommer ikke med ambulance hverken til vagtlægen eller senere til [hospital].

Af lægevagtepikrise i forbindelse med første konsultation/undersøgelse d. 10. april 2017 kl.18:18 fremgår: '….obj: vågen klar. Bevæger sig smertepåvirket. Stp ia. Stc ia. Sat 95% bt 147/87 P80…..' Henset til vagtlægen ved første konsultation ca. 2 timer efter færdselsulykken beskriver klageren som vågen og klar, gøres det gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte klagerens første forklaringer på ulykkestidspunktet til henholdsvis Lægevagten […] (lægevagten, […]) og [hospital]."

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 12/2 2019, hvori det bl.a. er anført:

"Selskabet ses i sit brev af 9. januar 2019 at anføre yderligere omkring omstændighederne ved klagers besøg hos lægevagten og hospitalet, herunder at hun først kom for læge 2 timer efter ulykken og ifølge journalen fremstod 'obj: vågen klar'.

Heroverfor fremhæves det først og fremmest, at 2 timer ikke er en usædvanlig periode mellem ulykken og første undersøgelse af læge, når der henses til ventetid ved vagtlægen, fragt osv. I forhold til selskabets kommentar med ambulance fremhæves det, at klager skulle være blevet hentet af ambulance, da skaderne var for alvorlige til behandling ved Akutmodtagelsen. Når der ikke blev tilkaldt ambulance skyldes det alene, at klager som følge af ulykken ikke var i stand hertil, og at de forbipasserende ved en fejl ikke gjorde dette.

Dernæst bemærkes det, at 'vågen klar' som umiddelbar lægelig vurdering ikke siger noget om klagers mentale tilstand, herunder som følge af sine fysiske gener. Notatet referer derimod til, at klager fremstod som vågen, modsat besvimet, og klar, modsat påvirket af alkohol mv. Det gøres derved gældende, at notatet ikke kan fortolkes udvidende til at se bort fra det forhold, at klager ved ankomst hos lægevagten var meget smertepåvirket som følge af sine kvæstelser og desuden var meget chokeret som følge af ulykken.

Jeg skal i ovenstående forbindelse henvise til min skrivelse af 28. december 2018, hvori det fremhæves, at klager alene havde angivet, at hun 'vist' faldt i søvn, hvilket ikke indebærer en overvejende sandsynlighed for, at det faktisk skete. Derimod er udtalelsen alene udtryk for, at klager forsøgte selv at forstå, hvad der var sket, da hun stadig var i chok på dette tidspunkt. Jeg mener således fortsat, at ovennævnte ikke er tilstrækkeligt bevis.

Det eneste, der således er objektivt bevis for, er, at klager i et sving mistede herredømmet over bilen. I den forbindelse er det ifølge min opfattelse overvejende sandsynligt, at hun ved et øjebliks uopmærksomhed i vejsvinget mistede herredømmet over bilen.

Selskabet har herefter bevisbyrden for, at ulykken derimod skyldes, at klager faldt i søvn, hvilken bevisbyrde ikke ses løftet på ved det af selskabet anførte i sagen.

Jeg mener således fortsat, at selskabet skal anerkende erstatningspligten."

Hertil har selskabet i brev af 15/2 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Notatet 'klar' har intet at gøre med påvirkning af alkohol/rusmidler, som anført af klagerens advokat.

Af lægevagtepikrise i forbindelse med første konsultation/undersøgelse d. 10. april 2017 kl.18:18 fremgår: '….obj: vågen klar. …..'

Notatet 'obj: vågen klar' beskriver patientens/klagerens bevidsthedsniveau. Når vagtlægen ved den objektive undersøgelse konstaterer patientens/klagerens bevidsthedsniveau som værende 'klar' kan dette alene fortolkes at patienten/klageren ikke fremstår som værende sløret/konfus jfr. vedlagt uddrag fra Center for klinisk uddannelse. Notatet 'klar' må derfor relatere sig til patientens/klagerens mentale tilstand ved den objektive undersøgelse.

I vurdering af, om der er tale om en dækningsberettiget hændelse, er det i princippet uden betydning, hvornår klageren kommer under lægebehandling og om hun transporteres af ambulance. Selskabets bemærkninger herom, skal ses i lyses af, hvornår klagerens første forklaringer om årsagen til hændelsen er givet – nemlig ca. 2 timer efter færdselsulykke, hvor hendes bevidsthedsniveau lægeligt vurderes ved den objektive undersøgelse som værende 'vågen klar'.

Klagerens første forklaring er således givet, hvor hun ved den objektive lægelige undersøgelse ikke vurderes som værende sløret/konfus.

Klagers advokat henviser til, at klager alene havde angivet, at hun 'vist' faldt i søvn. I forbindelse med konsultationen hos vagtlæge har klager oplyst: 'faldt vist i søvn' og senere samme dag i forbindelse med indlæggelsen på [hospital] har klager oplyst: 'faldt i søvn bag rattet og kørte i grøften med ca. 60 km/t'.

Klagerens første forklaringer understøtter, at årsagen til ulykken er, at klageren faldt i søvn bag rattet og som følge heraf mistede herredømmet over bilen og kørte galt.

Det gøres gældende, at selskabet har løftet bevisbyrden for, at færdselsulykken skyldes, at klageren faldt i søvn, idet journaloplysning i forbindelse med indlæggelsen på [hospital], udgør et tilstrækkeligt klart bevis for, at årsagen til færdselsulykken er, at klageren faldt i søvn, mens hun kørte bil og som følge heraf mister herredømmet over bilen og kørte galt."

Heroverfor har klagerens advokat i brev af 11/3 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Indklagede henviser til, at notatet 'klar' i journalen fra vagtlægen af 10. april 2017 skal forstås i forhold til 'sløret' eller 'konfus'. Der henvises i den forbindelse til et uspecificeret dokument, som synes at stamme fra Center for klinisk uddannelse.

I ovenstående forbindelse fremhæves det, at notatet alene udgør lægens umiddelbare vurdering ved mødet med klager. Imidlertid fremgår notatet 'klar' i tæt forbindelse med følgende notater 'bevæger sig smertepåvirket' og 'meget øm over sternum optil'. Det gøres således gældende, at

der er bevis for, at klager ved undersøgelsen hos lægevagten var meget smertepåvirket, hvilket har været undersøgelsens primære fokus.

Det gøres endvidere gældende, at det har formodningen mod sig, at klager i en akut smertepåvirket tilstand har været i stand til at vurdere, om hun faldt i søvn eller blot var uopmærksom i et øjeblik, idet hendes fokus netop har været på sine gener. Dette bekræftes endvidere ved bemærkningen 'vist', som netop understreget klagers tvivl om, hvad der faktisk skete.

Det bestrides desuden, at klager ved indlæggelsen på [hospital] har oplyst, at hun faldt i søvn. Indklagedes citering ses taget ud af en sammenhæng, som fremlægges her: '[Klageren] indlagt omkring kl. 01.30. Pt. kørt galt, faldt i søvn bag rattet og kørte i grøften med ca. 60 km/t. Der blev foretaget CT traumeskanning, der viste sternumfraktur. Der er også retrosternalt hæmatom. Der er costafrakturer fra nr. 6 til 9 på ve. Side samt kappepneumothorax og lungekontusion. Desuden ustabil L2 fraktur'.

Det fremgår af ovenstående citat, herunder af den måde, det er skrevet på, at der er tale om en læges oplistning af sagens faktiske omstændigheder på baggrund af den viden, som lægen fik ved objektive undersøgelser, herunder CT-scanning, og på baggrund af journalnotatet fra lægevagten, som med overvejende sandsynlighed er medsendt ved henvisningen af klager. Dette udsagn bestyrkes endvidere af, at det ikke fremgår af notatet fra [hospital] at der er tale om et konsultationsnotat, hvilket derimod fremgår direkte af notatet fra lægevagten. Notatet fra [hospital] ses således alene at være en gengivelse af tidligere lægenotater, hvorved det ikke kan anses for at være en udtalelse fra klagers side.

Journalnotatet fra [hospital] udgør således ikke tilstrækkeligt bevis for, at klager faldt i søvn ved trafikulykken.

Det gøres derfor fortsat gældende fra klagers side, at indklagede ikke har løftet bevisbyrden for, at klagers ulykke ikke er omfattet af forsikringsdækningen."

Selskabet har herefter i brev af 11/4 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Det fastholdes, at 'klar' i journalnotatet fra vagtlægen af 10. april 2017 er beskrivelse af klagers bevidsthedsniveau. Selvom klageren er smertepåvirket, fremstod hendes bevidsthedsniveau som 'vågen, klar' - og i et sådan omfang at hun kan udtale sig om tidligere: 'hun siger det ikke så sådan ud tidl.' jfr. Journalnotatet fra vagtlægen af 10. april 2017.

Klagerens formodning om, at journalnotat fra vagtlægen skulle indgå, bestrides, idet det gøres gældende, at journalen fra indlæggelsen på [hospital] indeholder klagerens egen beretning/oplysninger suppleret med lægens egne oplysninger. Samtidig bemærkes, at konsultationsnotat anvendes ikke, da det ikke er tale om nogen konsultation men derimod stuegang under klagerens indlæggelse på [hospital]. Journalen er optaget i forbindelse med stuegang den 11. april 2017, hvor klagerens smerter (formentlig) er lindret og det anførte i journalnotatet stemmer overens med klagerens egen beretning om årsag til hændelsen til lægen i forbindelse med stuegangen.

> Af de første oplysninger omkring ulykke fra klageren fremgår ikke anden forklaring end at ulykken sker, fordi hun faldt i søvn, mens hun kørte bil – der er ikke grund til at forkaste hendes forklaring herom.
>
> Samlet udgør journalnotat fra vagtlægen af 10. april 2017 og journalnotat fra [hospital] fra stuegangen den 11. april 2017 et tilstrækkeligt bevis for, at hændelsen ikke er omfattet af klagerens ulykkesforsikring og indklagede har løftet bevisbyrden herfor."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af journalnotat af 10/4 2017 fra vagtlæge fremgår bl.a.:

> "Kl ca 1630 kørt i grøften i kurve med max 50 km/timen. Faldt vist i søvn . Sele. Airbag ikke udløst. Smerter over lænden og over brystet foran. Ikke nakkesmerter. Obj: vågen klar. Bevæger sig smertepåvirket. Stp i a. Stc ia. Sat 95%. Btl 47/87 P 80. Meget øm over sternum optil. Der er et påfaldende konturspring sv til manubrio-sternale overgang. Hun siger det ikke så sådan ud tidl. Columna: ikke spinal ømhed men paravertebral ømhed lumbalt. Cervikal columna ia. Tager rtg thorax spec mhp evt luxation manubrium- sternum."

Af udskrivningsepikrise af 12/4 2017 fra hospital fremgår bl.a.:

> "[Klageren] indlagt omkring kl. 01.30. Pt. kørt galt, faldt i søvn bag rattet og kørte i grøften med ca. 60 km/t. Der blev foretaget CT traumeskanning, der viste sternumfraktur. Der er også retrosternalt hæmatom. Der er costafrakturer fra nr 6 til 9 på ve. side samt kappepneumothorax og lungekontusion. Desuden ustabil L2 fraktur. Fraktur er konf. med rygvagt i […], som har meldt tilbage at pt. skal overflyttes til […] Traumemodt. som enstrenget traume. De vil gerne operere L2 frakturen."

Af skadeanmeldelsen af 23/4 2017 fremgår bl.a.:

> "**Hvordan skete ulykken?**
> [Klageren] kørte i grøften og ind i en træstrub.
> …
> **Hvad var årsagen til ulykken?**
> Mistede herredømmet over bilen i et sving"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**1. Forsikringens omfang.**
> Ulykkesforsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde opstået i forsikringstiden, såfremt sikrede anmelder ulykkestilfældet i forsikringstiden eller ved forsikringens ophør senest 6 måneder efter ophøret. Ved et ulykkestilfælde forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har påviselig beskadigelse af dette til følge. Det fremgår af policen, hvorvidt det er en fritidsdækning eller en heltidsdækning."

Ankenævnet *for* Forsikring

9. 92965

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1940'erne, har anmeldt, at hun den 10/4 2017 var involveret i et færdselsuheld, da hun mistede herredømmet over bilen i et sving.

Klageren har anført, at hun ikke har en klar erindring om, hvad der skete, at uheldet skete midt på dagen, efter hun havde kørt i 30-40 min., og at hun ikke tidligere er faldet i søvn bag rattet. Klageren har også anført, at hændelsen objektivt er et ulykkestilfælde, der som udgangspunkt er dækningsberettigende, og at selskabet ikke har løftet bevisbyrden for, at hændelsen desuagtet ikke giver ret til erstatning. Klageren har endvidere anført, at hun ikke udtrykkeligt har erkendt, at uheldet skyldtes, at hun faldt i søvn, og at journalnotatet fra vagtlægen ikke er tilstrækkeligt klart bevis for, at hun faktisk eller med overvejende sandsynlighed faldt i søvn.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at der ikke er tale om en dækningsberettigende skade under klagerens ulykkesforsikring, da årsagen til ulykken ikke er en udefra kommende indvirkning på legemet. Selskabet har anført, at årsagen til færdselsuheldet var, at klageren faldt i søvn, mens hun kørte bil, og at hun som følge heraf mistede herredømmet over bilen. Selskabet har henvist til journalnotatet af 10/4 2017 fra vagtlægen samt journalnotatet af 12/4 2017 fra hospital.

Det fremgår af punkt 1 i forsikringsbetingelserne, at "Ved et ulykkestilfælde forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har påviselig beskadigelse af dette til følge".

Efter en gennemgang af sagen − herunder journalnotat af 10/4 2017 fra vagtlæge og journalnotat af 12/4 2017 fra hospital − finder nævnet at måtte lægge til grund, at den anmeldte hændelse skete som følge af, at klageren faldt i søvn bag rattet.

10. 92965

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klagerens første forklaring var til vagtlægen 2 timer efter den anmeldte hændelse, og at det af vagtlægens journalnotat fremgår, at "Kl. ca. 16.30 kørt i grøften i kurve med max 50 km/timen. Faldt vist i søvn. Sele. Airbag ikke udløst. Smerter over lænden og over brystet foran. Ikke nakkesmerter. Obj: vågen klar".

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren efterfølgende blev indlagt på hospital, og at det af hospitalets udskrivningsepikrise af 12/4 2017 fremgår, at "[Klageren] indlagt omkring kl. 01.30. Pt. kørt galt, faldt i søvn bag rattet og kørte i grøften med ca. 60 km/t".

Nævnet finder herefter i overensstemmelse med praksis, jf. herved blandt andet nævnets afgørelser i sag 61259 og sag 90448, at et sådant hændelsesforløb ikke kan anses for at være et ulykkestilfælde i den i forsikringsbetingelserne optagne ulykkesdefinitions forstand. Nævnet har derfor ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Nævnet finder, at det oplyste i skadeanmeldelsen, og det som klageren i øvrigt har anført, ikke kan føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings